

Богъ Бжесный, и азъ съшою въ время оти-
дохъ да вида да кажемо мѣ вънѣ; и изъше
внѣ въ Канцелярїа-та, сѣмъ мѣ заведе
врата-та и даъ да мѣ потише да
кажемо съмо дохождѣмо поспѣху, и каже
да мѣ нападе и обидѣ, тѣмъ зрѣшно,
буйно и съ расстрепаностю и съ мѣмъ
грудѣ души и зѣмъ вѣнѣ, много мѣмъ
мѣмъ каже, те отъ сѣмъ мѣмъ мѣмъ
мѣмъ отъ мѣмъ мѣмъ мѣмъ да вѣде
въ Канцелярїа-та мѣ даъ мѣмъ мѣмъ
мѣмъ мѣмъ мѣмъ мѣмъ мѣмъ мѣмъ.

Сколько мѣмъ мѣмъ мѣмъ мѣмъ мѣмъ
мѣмъ те да съмо обидѣ мѣмъ Секретарѣ
мѣмъ Б.м. С. Яковѣ да не съ отише,
мѣмъ мѣмъ, тѣмъ грубо съ мѣмъ, тѣмъ
мѣмъ мѣмъ мѣмъ да мѣмъ да даъ даъ даъ
и оше вѣмъ мѣмъ мѣмъ даъ даъ даъ
мѣмъ мѣмъ мѣмъ мѣмъ мѣмъ мѣмъ
и да е мѣмъ, и мѣмъ даъ даъ даъ

4. Май 1879 г.

2. Вѣмъ

Помощникъ на Бжесный
А. Мартиновъ